

GEBOORTE

lachen, denk ik, dada, kindje, dada! Als ze nu maar niet bang is, dat mij wat overkomt, hè, die vrouwen denken altijd het ergste. Ja, als ze nerveus wordt, als het kind te vroeg komt. . . . en dan met het zog. . . . Hahaha! dapper vrouwtje, o nee, ze houdt veel te veel van me om zich bezorgd te maken. Komt dik in orde, een flink kindje wordt het, een pond of acht, minstens, het zal mij niet beschamen, vast niet!”

Hij lachte nu hardop, de mannen keken elkander aan, knipoogden en een zei:

„Verlustig jij je weer in huiselijke prostitutie?”

Door het daverend gelach heen, schreeuwde de sergeant trots:

„Hier, mijne heren, staat een vâder voor u!”

Hij klopte op zijn borst:

„Ik wéét het, vandaag ben ik vader geworden!”

Men wilde hem feliciteren, maar de korporaal dook weg en gilde:

„Vliegtuigen!”

De sergeant sprong op, een zwerm muskieten verscheen boven de heuvels. Zeventien, telde hij. Ze vormden een zwakke v, het leek hem een grijnslach toe tegen de blauwe hemel.

„Pik de bommenwerpers er tussen uit!” riep hij.

De mitrailleurs begonnen te blaffen.

„Wat een brutale vlerken, zo laag te vliegen! Dat is spotten met onze bekwaamheid!” bromde de sergeant. Hij loerde langs de loop en drukte af. Er was een gat in de vleugel van een der machines. Eerst was het maar een klein, gloeiend en flakkerend gaatje, maar plotseling was het franje, zich uitbreidend langs de gehele vleugel, daarna een vurig wapperende vlag.

„Exit!” riep de sergeant.

Er maakten zich twee stipjes los, die zich ontplooiden tot parachutes. Het vliegtuig kantelde en joeg uit een trechter van zwarte rook, naar de aarde.

De andere vliegtuigen waren reeds ver achter hen, vanwaar doffe dreunen even later tot hen kwamen.

„We zijn er geweest, dood-ordinair gepiept!” zei de sergeant en zijn mond vertrok nors. De zon maakte van de stompe punt van zijn neus een stralende robijn.

De korporaal begreep hem ogenblikkelijk en begon te gillen.

„Hou je bek!” De sergeant duwde hem met één hand neer in de nauwe spleet.

„Tjonge,” dacht hij, „die vent trekt zich ook alles aan. Maar wat een grove handen heb ik, er zit waarachtig eelt aan. Als ik weer thuis ben zal ik er kampfer-spiritus opdoen.”